

Interview

Honza Trávníček

Nepál je návykový

Text : **Martin Záruba**

Foto : **archiv Jana Trávníčka**

Život je pestrý a neustále otvírá nová a nová vrátka. I tohle je životní filozofie Honzy „Trávy“ Trávníčka, který měl v letošním diáři tučně vyznačenou expedici do Nepálu na osmitisícovku Makalu.

Ti, kdo ho dobře znají, tvrdí, že se narodil kvůli horám a že tam snad svou životní pouť i jednou skončí. To hory mu pomohly, když bojoval s rakovinou, to právě tam dobíjí energii. Horolezectví a vysokohorské trekky v Nepálu jsou tím nejpřirozenějším na světě, co se dá dělat. Žádná křeč, žádný stres. Jako by „Tráva“ byl v Himálaji doma. Jestli plánujete skutečné dobrodružství, lepšího průvodce si nemůžete přát.

: Bolí přeložení expedice na Makalu víc emočně nebo finančně?

No... Bolí to, bolí, ale člověk si uvědomí, že jsou to vlastně jenom věci. Já vím, že moc důležité, ale použiji teď klišé, že hlavní je fakt to zdraví,

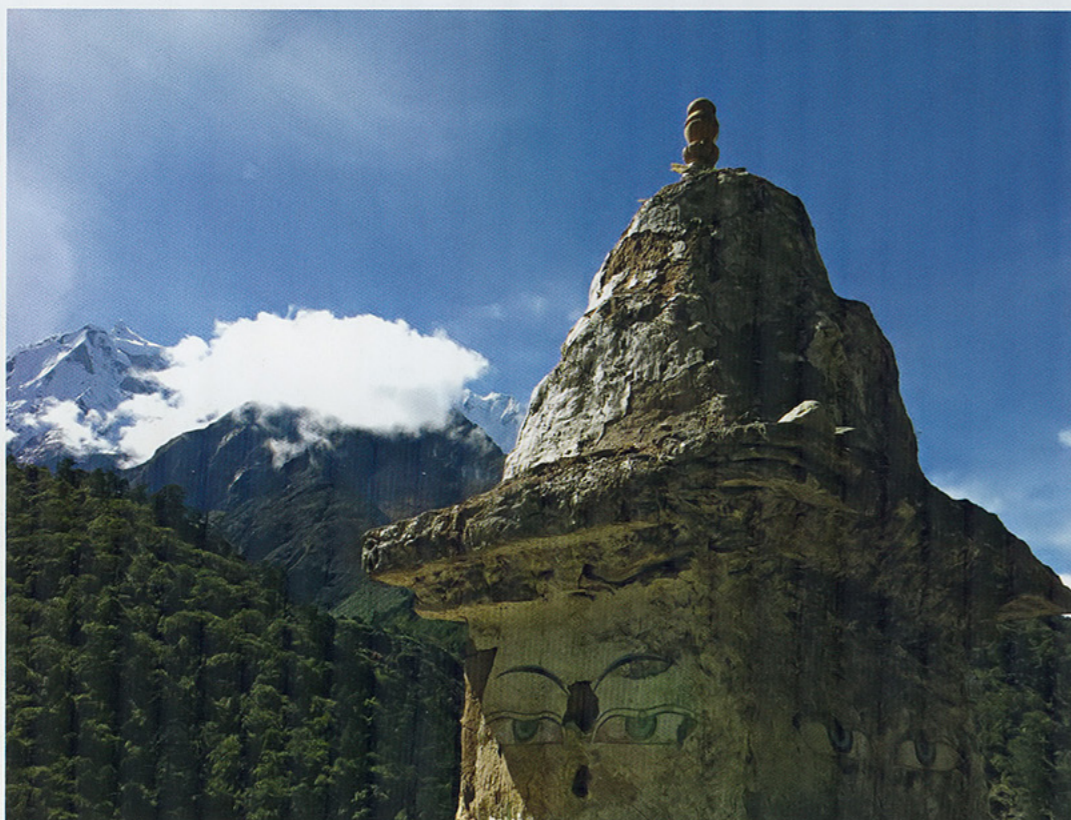
vaše a vašich blízkých. Všechno ostatní jsou prostě věci podružné. Víím, o čem mluvím, sám mám tu zkušenost. No a finančně? Ani to tu radši nebudu vyčíslovat. Průšvih velký, ale... Holt budu muset víc pracovat i jinak. (směje se) Dělán to nerad, ale situace si žádá velké oběti. (smích)

: Co pro vás tak zásadní změna znamená?

Teď by se nabízelo vyjmenovávat všechny ty negativní věci s tím spojené a fňukat. Ale ono to vlastně znamenalo zpomalení a zklidnění mého života. Možnost vydechnout, nadechnout a zase vydechnout a hlavně dohnat všechny resty, co jsem tlačil dlouhodobě před sebou. Takže teď postupně aktualizuji web, připravuji

Honza Trávníček

Narodil se 20. května 1976 v Plzni. Honza Tráva Trávníček je jeden z nejzkušenějších českých himalájských lezců, který vystoupil již na pět osmitisícovek – Gašerbrum (2009), Manáslu (2011), Annapurnu (2012), K2 (2014) a Čo Oju (2016). Vysokohorské lezení bez kyslíkového přístroje a pobyt v horách se stalo jeho životní náplní a proto svůj čas dělí mezi náročnou expedice a horské trekky. Přednáší nejen o výstupech osmitisícových vrcholů, ale i o nejkrásnějších trekách v Nepálu, které jsou běžně dostupné všem milovníkům hor. S „Trávou“ se dostaneme mimo jiné na Kalla Patthar – božskou vyhlídku na Mt. Everest, Gokyo Lake – nejkrásnější jezero Nepálu, slavný průsmyk Thorong La, a nebo na technickou jednoduchou horu Mera Peak.

nové přednášky, rozvíjím firemní lezecké aktivity pro naše klienty, vyladuji podzimní trekky a již makám i na přípravě příštího roku. Snad nepříjde zase nějaká mrška z Číny. Taktéž budu vydávat začátkem listopadu knihu, na jejíž napsání se teď otevřel prostor.

: Stejně, bylo to těžké rozhodování?

Vše bylo dané, takže tak těžké rozhodování to nebylo. Několik prvních dnů bylo hodně smutných a hektických, když jsem musel řešit praktické věci se zrušením expedice, treků, přednášek, neotevřením naší české hospody v Káthmándú a taky pozastavení provozu lezecké stěny v Plzni a na to navazujících lezeckých kurzů a podobně. Tehdy bylo vše jasné. Dnes je to horší. U spousty věcí se nedá domlouvat na konkrétní data, což je u mých aktivit docela problém. Jsem na jednu stranu zvyklý mít život naplánovaný na hodiny, ale zase na druhou si moc užívám dobu, kdy nemusím cokoli činit teď hned a tady. Již se to zase trochu lepší, takže plánuji letní přednášky pod širým nebem a podzimní akce.

: Je pravda, že jste se ani tolik nebál o sebe jako o to, abyste případně nezavlekli COVID-19 do Nepálu?

Ano. Je to pravda. Sice si myslím, že se Nepál popere s touto katastrofou lépe než my na západě, ale určitě to pro tuto chudou zemi, kde velice bídě funguje lékařská péče, pokud tedy nejste zahraniční turista, který má dobrou pojistku, nebude snadné. Nepál je také země, která hodně prosperuje z turistického ruchu a ten je teď úplně mrtvý. Nepálci jsou sice zvyklí na různé rány osudu, ale teď je to přeci jen něco jiného než třeba „normální“ zemětřesení. Stejně jako my nemají s COVID-19 žádnou zkušenost a snaží se bránit, jak to jde a jak umí. Na rozdíl od nás, oni mají tu výhodu, že berou smrt jako součást svých životů.

: Čím vás právě Nepál tak okouzlil?

Jejej. (smích) Na to nám nestačí prostor. Co mne ale poslední dobou dost nadchlo a pobavilo a hodně to vypovídá o Nepálu, bylo nepálské odmítnutí nákupu nefunkčních čínských testů na vir. (směje se) Hmmm, udělejte si sám názor, zda se tato velice chudá země rozhodla správně.

: A kromě toho?

Mám rád nepálskou přírodu, mám rád jeho vůni, miluju jeho barvy a jsem rád s místními

Mám rád nepálskou přírodu, mám rád jeho vůni, miluju jeho barvy a jsem rád s místními lidmi, kteří mi předávají svoji pozitivní energii. Nepál je návykový.

lidmi, kteří mi předávají svoji pozitivní energii. Nepál je návykový, většinou vám nestačí jedna návštěva a my to máme potvrzené na vlastní kůži. A nejen na naší, ale i našich kamarádů, kteří se vrací a vrací a chtějí po nás, abychom jim připravovali další a další dobrodružství. S mojí přítelkyní Miri totiž průvodcujeme po Nepálu a doprovázíme naše kamarády na treky a vybrané šestitisícovky. Teď bude hodně důležité Nepálce podpořit a podržet. Ale dá se to udělat i velice elegantně, spojit příjemné s prospěšným a navštívit ho a utratit tam své peníze. Na podzim by již mělo být vše v pořádku a bezpečné pro nás i Nepálce. (usmívá se)

: A co království Mustang? Zní to jako legenda, ale vy jste tam byli...

Mustang je skvělý. Jiný než zbytek Nepálu. Suchý, kulturně nabitý. Jedno z posledních míst na světě, kde se můžete potkat s tibetskou kulturou. Ale honem, než bude dostavěna silnice, která má spojit Pokharu s Čínou. Pak již to místo nejspíše ztratí své kouzlo. Jedeme tam na jaře 2021, po Makalu a ještě pár míst pro pohodáře máme.

: Jaký je vlastně vrchol Makalu?

Předně krásný. Kopec nádherný ze všech stran. Pro svou obtížnost i u „normálky“

se jedná o osmitisícovku, která je stranou komerčního zájmu. A na vršku už dlouho nestála česká noha. Dosud se tam Čechů dostalo pouze pět. Makalu totiž patří mezi nejobtížnější osmitisícovky. Jeho jméno pochází s největší pravděpodobností ze sanskrtského Maha Kala a znamená Velký Temný, tedy jedno ze jmen boha Šivy. Podařilo se nám dát do kupy fantastickou partu, takže se na jaro příštího roku všichni moc těšíme. Celá expediční skupinka svoji účast potvrdila i na přesunutý termín a myslím, že se i někdo další přidá. Otevřel se i prostor na oslovení dalších partnerů, jejichž podpora by nám dala více klidu na přípravu a i při samotné expedici. Kdo by nás rád podpořil na Makalu či při jiných aktivitách, hlaste se, budeme rádi.

: Nehrozí vám teď bez Nepálu abstrák?
Nehrozí, již dávno přišel...

: Jak moc vám pomáhají treky při boji s nemocí?

Moc, myslím. Ty nemoci, tedy rakovina močového měchýře a kloubní lupenka, jsou z velké části o hlavě. Určitě jim neprospívají stresy a špatná životospráva. Takže na treku, kde jsem celý den venku, v pohybu, výborně se vyspím a najím a ještě mi do toho neustále nezvoní telefon, si dost odpočinu

Každý z mých výstupů má právo na to, aby měl své místo v mých vzpomínkách. Ať jsou to výstupy z mých úplných začátků či osmitisícovky.

a srovnám se. Obzvlášť je fajn, když máme tři treky za sebou. Ano, je to určitým způsobem starost dohlížet na pohodu a dobrou náladu naší skupinky, ale starost velice příjemná.

: Prý úplně nedáte na tradiční medicínu. Jak vypadá takové hledání energie v horách?

Ne, ne, já to kombinuji. Bez tradiční medicíny bych se z toho určitě nevyhrabal. Mám však i velice pozitivní zkušenost s alternativní medicínou a s energetickými záležitostmi. A hory skutečně bývají zdrojem krásné, silné energie. Ale nehledám, ono si to tak nějak samo řekne.

: Fotograf Petr Jurečka mi o vás říká, že jste jako jeden z mála skutečně součástí hor. Že tam patříte, a že jestli tam jednou umřete, má to tak prostě být. Cítíte to propojení stejně?

Taková milá slova od „doktůrka“. (smích) Jen tak mimochodem, setkání se a společné akce s Peťou Juračkou byla jedna z nej věcí, co se nám poslední dobou stala. Společné okamžiky se zajímavými lidmi jsou nejvíce. Ale zpátky k těm horám. Mám to tam moc rád a ony snad mají rády mne, to myslím s absolutní pokorou, a tudíž to spojení může a mělo by být zachováno i v nějaké další cestě.

: Je vaše vášeň pro hory v době masových výstupů na Everest výjimečná, nebo máte kolem sebe stejně smýšlející lidi?

Naštěstí se skutečně pohybují v okolí lidí, kteří smýšlejí podobně. Je super, že mám v současnosti možnost si z osmdesáti procent vybrat, s kým chci, či nechci sdílet život. Typickým příkladem je naše dlouhodobá aktivita v Nepálu. Nechci trávit svůj čas na treku či na expedici s lidmi, se kterými si nebudu rozumět. Čas je přeci to nejvíce, co

máme a je velice pomíjivý a nevratný. Asi i proto je vždy s námi skvělá parta a zajímaví lidé. Děkuji moc za to!

: Jak se člověk jako vy srovnával s uzavřením hranic?

Ale co, tak se holt na Velký Javor a jeho skialpové túry jezdíme dívat zpoza hranic. Aspoň to mladší generaci připomnělo to, že skutečně ne všechno, na co jsme zvyklí, je prostě dáno. Musím uznat, že mám hrozně rád sluníčko a nesnáším zimu a tak mi trochu chybí jeho síla a vůně, která je v tomto období nejintenzivnější na jihu Itálie či Španělska. Ale já mám Čechy moc rád, jsou nádherné a pořád je tu co poznávat! V jarním období jsme zde již nebyli několik let a užíváme si to moc. Myslím si, že k otevření hranic dojde za určitých podmínek již v létě.

Jinak je to ekonomicky neudržitelné. Ale nejsem odborník. Uvidíme. Již jsou náznaky.

: Čím je pro vás svoboda?

Patří mezi mé top hodnoty. Děkuji Buddhovi, no možná ještě lépe rodičům, že jsem se narodil či spíše vyrostl do doby, kdy jsem už svobodu mohl považovat za automatickou. U mě se však nejedná jen o svobodu při cestování, při pohybu, ale svobodu obecnou. Dělat, co sám chceš, svobodu poskytnout sobě i svému okolí, svobodu mysli... Ale pozor, je to hodnota, za kterou je třeba stále bojovat, a kterou si nesmíme nechat vzít pod žádnou záminkou.

: Jak byste se vlastně charakterizoval?

Ty jo, to je spíš na mém okolí, ale možná tedy, když musím, jako vysokohorský turista,

Je super, že mám v současnosti možnost si z osmdesáti procent vybrat, s kým chci, či nechci sdílet život.

kterého baví dobrá nálada a úsměv kolem sebe. Všeuměl různých oborů. Vyznavač sportů různých druhů. Hlavně však po mně nechtějte nějakou manuální činnost. To mi fakt nejde. Říká se něco v tom smyslu, že mám obě ruce levé. Naopak logistika a organizace všeho možného, to zase jo.

: Jak jde dohromady třeba profese učitele s vašimi dalšími aktivitami?

On je to trochu omyl. Já mám sice vystudovanou pedagogickou fakultu – obor Ekonomická a regionální geografie, ale jednalo se o neučitelský obor. Paralelně následovala Fakulta aplikovaných věd a inženýrský obor geomatika. Takže jsem a stále narázově pracuji více jako geodet než učitel. Mám za sebou i několikaleté externí učení geodetických předmětů na stavárně. Bavilo mne to, ale bohužel jsem to již přestal stíhat vzhledem k mému dlouhodobému pobytu mimo republiku. Ale školy jsem nezavrhl, právě naopak, čím dál tím častěji a s velkou oblibou tam přednáším o horách. To mi skutečně dává

smysl. Mám možnost mladší generaci něco říci, něco předat a minimálně jim říci, nebuďte ovce, vytvořte si svůj názor.

: Zaujalo mě info, že jste ředitelem kulturní plzeňské punkové skupiny Znouzectnost...

...bývalo, bohužel to ředitelství již teď neplatí. Stejně se to tak nedalo nazývat, prostě jsem kamarádům pomáhal. Pankáč? Jasně. Punks not dead! Kdo jednou byl, bude na pořád. (směje se) Na koncerty kluků jsem začal chodit, když mi bylo šestnáct. Rychle jsme se skamarádili a zpěvák a basák Golda nám byl i za svědka na svatbě s bývalou ženou. Jednoho dne od nich přišla nabídka, zda bych jim nedělal manažera. Byla to pro mě obrovská čest a moc mě to bavilo. Projezdil jsem s kapelou spoustu míst, od klubů po velké festivaly. Seznámil se a skamarádil s mnoha dalšími skvělými lidmi z branže – jako jsou Vypsaná fixa, Traband a další. Byly to zábavné, radostné roky, plné rocknrollu. Bohužel jednou přišel čas, kdy jsem si musel objektivně říci, zda muzika a ZNC, či hory? Již to nešlo obojí

dělat pořádně dohromady. Nerad nedotahuji věci do konce.

: Tak zpátky k horám. Kterého z vašich výstupů si nejvíc vážíte?

Každý z mých výstupů má právo na to, aby měl své místo v mých vzpomínkách. Ať jsou to výstupy z mých úplných začátků či osmitisícovky. Mohl bych říci, moje první osma s Márou Holečků a Zdeňkem Hrubým či následné akce a nebezpečná Annapurna a obtížná K2 s Radkem Jarošem či záchranná akce v roce 2015 na Manáslu s mojí Miri. Nebo tibetské Cho Oyu, kdy jsem připravoval expedici, v jejímž středu byl nevidomý Honzík Říha. Prostě vážně nevím. A jsem za to možná rád, život je pestrý, zajímavý a stále přináší nějaká nová otevřená vrátka. Jen mít odvahu projít.

: A jaké parametry musí taková výprava splňovat, abyste si to fakt užil?

Pohoda, pokora, relativní bezpečí, dobrá parta a připravenost. A rozumná ega kolem mě. Jsme tam hodně času, tak proč si ho neužít. Je třeba stále mít jasno v tom, jak jsme my

lidé malinkatí oproti mocné přírodě. A to, že ten kopec tam ještě nějakou chvíli zůstane a nejmíc nejdůležitější je možnost se tam vrátit za lepšího počasí či v lepší kondici. Ve velehorách platí x-násobně ometé, že vrchol je pouze půlka cesty a většinou jen ta kratší.

inzerce

Makalu totiž patří mezi nejobtížnější osmitisícovky. Jeho jméno pochází s největší pravděpodobností ze sanskrtského Maha Kala a znamená Velký Temný, tedy jedno ze jmen boha Šivy. Podařilo se nám dát do kupy fantastickou partu, takže se na jaro příštího roku všichni moc těšíme.

Cosmos® ACTIVE

PRVNÍ POMOC PRO SVALY A KLOUBY

ZŮSTAŇ V POHYBU

cosmosactive.cz

**KINEZILOGICKÉ
TEJPY K REGENERACI,
UVOLNĚNÍ I POSÍLENÍ SVALŮ.**

Instruktažní videa
JAK TEJPOVAT
cosmosactive.cz

